

De Harmoniezaal (2)...

Het ontstaan van de Harmoniezaal is te danken aan het feit dat rond 1935 de nieuwe kerk werd gebouwd en het idee werd geopperd om de oude kerk, te gebruiken als repetitielokaal van de Harmonie. De oude kerk stond op de plek, tegenover het Puthuske, tussen het Kasteel het huis van fam Webers.

Enkele notabele families vonden het maar niks, een repetitielokaal in een voormalig Godsgebouw en dat ook nog in de sjeke buurt van Raath.

Onder politieke druk van de Kerk en Gemeente werd de oude kerk afgebroken en werd met geld van enkele geldschieters in de Quabeek de Harmoniezaal gebouwd.

De eerste indrukken die mij doen herinneren aan de Harmoniezaal, dateren vanuit de tijd dat Bingelrade werd bevrijd, September 1944, voor ons het einde van de oorlog. Ik was toen ongeveer zeven jaar en zat in de tweede klas van de lagere school die toen was ondergebracht in Café Daniëls.

Zo vlak na de oorlog deed de zaal dienst als militair hoofdkwartier, soldaten hadden er hun intrek genomen. De juffrouw van de lagere school, vertelde dat dit de bevrijders waren, soldaten uit Amerika. De zaal was een soort kantoor met veel bureaus en kasten. Het was er een komen en gaan van officieren en ordonnansen. De 'bühne' was ingericht als woonkamer met veel pluche en fauteuils, oorlogsbuit van de Duitsers. Officieren rookten er sigaren en deden zich tegoed aan lekker eten. Wij kinderen hingen er altijd rond, op zoek naar iets lekkers, chocolade of kauwgum. Als je geluk had mocht je de kachel stoken, dan was er altijd wel iemand die je wat toestopte.

Na de oorlog kreeg de Harmoniezaal zijn oorspronkelijke functie weer terug en werd naast repetitie lokaal van de harmonie, 'het cultureel centrum' van Bingelrade waar menig Bingelradenaar met weemoed aan terugdenkt. Er werd gelachen en carnaval gevierd en gerepeteerd rond de stinkende potkachel. Er was altijd iets met dat ding aan de hand of hij rookte of hij ging uit. Eens stond hij roodgloeiend en brandde hij zich door de houten vloer naar beneden, emmers water moesten er aan te pas komen om erger te voorkomen.

Tijdens Carnaval kwam het voor dat de vloer boog onder het geweld van de hossende carnavalsvierders en mensen buiten vreesden voor instortingsgevaar van de zaal.

In 1981 werd het gebouw aan particulieren verkocht en ging de Harmonie naar het Ontmoetingscentrum. De Zaal was vergane glorie, maar ook een opluchting voor al diegenen die moesten zorgen voor het onderhoud en...het stoken van die stinkende potkachel.

Cor Geilen